

Frandsen: Det foreliggende Lovforslag om Oprettelse af et Forsøgsmejeri paa Faurholm har været behandlet i Folketinget, har der gennemgaaet en kort Udvalgsbehandling og er derefter enstemmigt vedtaget, og efter min Mening er det ogsaa et Lovforslag, vi haardt trænger til. Af Landbrugets og Mejeribrugets Mænd har der i en længere Aarrække været arbejdet netop paa at faa et saadant Forsøgsmejeri. Tanken kom frem allerede i 1898 og har været fremme paa mange Møder. Jeg husker saaledes, at ved De samvirkende sjællandske Landboforeningers Generalforsamling i 1913 indledede Forsøgsleder paa Forsøgslaboratoriet Hofman-Bang en Forhandling om dette Spørgsmaal, hvori han stærkt pointerede det nødvendige i at faa et saadant Forsøgslaboratorium oprettet. Han slog stærkt til Lyd for, at det var Staten, der burde paatage sig Udgiften saavel ved Mejeriets Oprettelse som ved dets Drift. Fra anden Side blev det hævdet, at Mejerierne burde gøre dette Forsøg, og atter andre holdt paa, at det burde være et Foretagende, der støttedes baade af Staten og Mejerierne. Naar vi vedtager det foreliggende Lovforslag, sker der netop dette, at Staten og Landbruget rækker hinanden Haanden. En Del af de Penge, der her er Tale om, er jo dem, der populært kaldes Hudepengene, altsaa Penge, som Landbruget paa en Maade har sammensparet. Men Mejerierne har yderligere tilsagt deres Støtte til at skaffe det, der behøves derudover. Den højtærede Minister har oplyst, at det Tilskud, som Mejerierne skal give udover de Penge, der er kommet ind ved Hudeordningen, andrager ca. 135 000 Kr.

Naar Mejeriet er startet, overtager Staten Driften af det. Jeg ser i Folketingets Udvalgs Betænkning, at det Spørgsmaal har været fremme, at „Mejeriorganisationerne burde gøres økonomisk interesserede i Forsøgsmejeriets Drift ved at deltage i de særlige Forsøgsudgifter.“ Men der føjes senere til: „Man er imidlertid af flere Grunde meget tilbage for at stille Ændringsforslag herom“. Det glæder mig, at man er kommet bort derfra. De 36 000 Kr., der her fordres, er jo ogsaa kun et meget ringe Beløb i Forhold til, hvad der bruges i lignende Forsøgsvirksomheder. Jeg skal saaledes nævne, at til Statens Planteavlsvulv er der i indeværende Finansaar bevilget 700 000 Kr. til Forsøg og til Forsøgslaboratoriet 500 000 Kr. De 36 000 Kr. er saa-

ledes kun Smaapenge i Forhold dertil. Og den højtærede Minister meddeler nu yderligere, at en Del deraf kan spares. Man har efter Indstilling fra Statens Mejeriudvalg vedtaget, at Mejeriet skal oprettes paa Faurholm, og man har sikret sig den tilstrækkelige Mælk. Foruden den, der leveres fra disse Statsgaarde, har man indkøbt almindelig Mælk, saa at man regner med, at Mejeriet vil komme op paa ca. 2 à 2½ Million kg Mælk, hvilket jeg anser for passende til disse Forsøg. Jeg har hørt af et af Statens Mejeriudvalgsmedlemmer, at Mælken er indkøbt paa meget fordelagtige Vilkaar.

Om Nødvendigheden af et saadant Forsøgsmejeri tror jeg, alle er enige. Og efter hvad vi har hørt af den højtærede Minister, hvis Udtalelser jeg helt og fuldt ud kan tiltræde, navnlig om den Konkurrence, vi er udsatte for, mener jeg, at vi bør stræbe hen til gennem dette Forsøgsmejeri at fremskaffe et saa godt Produkt som paa nogen Maade muligt. Og det gælder baade Smør og Ost. Jeg skal derfor anbefale dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse og til hurtig Fremme.

Johansen: Efter den Enstemmighed, hvormed man i det andet høje Ting har samlet sig om det foreliggende Lovforslag, finder jeg ikke Anledning til at gøre det til Genstand for længere Omtale. Jeg finder saa meget mindre Anledning dertil, som vi fra mit Partis Side fuldt ud kan slutte os til Tanken deri. Den ærede Ordfører for Venstre (Frandsen) bemærkede for lidt siden, at han fuldt ud kunde tiltræde Landbrugsministerens Udtalelser angaaende Betydningen af at bringe vort Landbrug frem i første Linie i den Konkurrence, der antagelig forestaar. Ogsaa jeg for mit Vedkommende vil gerne benytte Lejligheden til at understrege min Enighed med den højtærede Landbrugsminister. Netop fordi det jo langtfra er i alle Tilfælde, jeg er saa heldigt stillet, finder jeg Anledning til at fremhæve det, naar det en enkelt Gang er Tilfældet, og her er jeg fuldt ud enig med den højtærede Minister. Vi fra vor Side er altid villige til at yde dansk Landbrug den Støtte, det har Brug for, og til at fremme Bestræbelser af den Art, her er Tale om. Vi vil altid være villige til at gøre, hvad vi kan, for at dansk Landbrug, som Landbrugsministeren sagde, kan holde Stillingen i første Linie, hvad der jo er af saa stor Betydning baade for Landbruget selv og for Landet i det hele